

Det Anarkistiska Biblioteket

Anarkist skottskadad - Motsättningar i Carrara av gammalt dato

Anarkist skottskadad - Motsättningar i Carrara av gammalt dato
1992

Tidningen Brand #1 1992

sv.anarchistlibraries.net

1992

”Vi har fått en notis om att Giancarlo Sergiampietri inte längre hålls isolerad. Hans anhöriga har i dagarna tillåtits besöka honom. Vi har även fått höra att Marco ”Martino” Comenisch har släppts ur isoleringen. Hans skottskador från den 5:e november håller på att läkas under fängesläkarens överinseende.”

Denna i och för sig föga upplyftande nyhet når oss genom den anarkistiska tidningen Umanita Novas senaste nummer. Det är ändå glädje vi kan konstatera att våra två italienska kamrater är i livet och efter omständigheterna mår väl.

Det är ännu oklart vad som hände den 5:e november i år. Vad vi vet är att de båda anarkisterna Giancarlo Sergiampietri och ”Martino” Comenisch stoppades i en av polisens vägspärrar utanför staden Carrara. Polisens version av det hela är att de båda anarkisterna vägrade öppna bildörrarna och istället drog sina revolverar och försökte skjuta sig fria. I eldstriden som följde skottskadades ”Martino” Comenisch. De båda kamraterna sitter nu häktade. Deras version av händelsen är ännu okänd eftersom de fram till nu hållits i total isolering. Anarkisterna i Carrara tror dock inte på polisens version av händelseförloppet, utan talar istället om öppen provokation.

Historien om Carrara börjar egentligen långt tidigare. Staden har genom historien varit anarkismens högborg i Italien. Ett talande exempel på facklig militans är att stenhuggarna, den traditionellt största yrkesgruppen i Carrara, redan 1905 hade tillkämpat sig sex timmars arbetsdag.

1945 befriades Carrara av den anarkistiska partisanbrigaden ”Pietro Gori”. Brigaden var uppkallad efter en känd anarkist från trakten som dött i fängelse några år tidigare. Efter att anarkisterna återerövrat Carrara föll det sig naturligt att de upprättade sitt högkvarter i fascisternas gamla lokal. Det stora teaterpalatset av fascisterna kallat ”El Fascio” (namnet på fascisternas emblem) döptes snabbt om till ”Germinal” och fascisternas flagga fick stryka på foten för anarkisternas svarta fana. Trots att byggnaden officiellt tillhör staden var det ingen som ifrågasatte de anarkistiska befriarnas naturliga rätt till den. Den anarkistiska influensen är ännu idag mycket stor bland Carraras cirka 100 000 invånare. Carrara är staden där poliser betalar dubbelt och anarkister hälften i butikerna. På senare tid har denna motståndsficka blivit en allt större nagel i ögat på de italienska myndigheterna. Den pågående EG-anpassningen och att det våldsamma motståndet mot det stora kemiföretaget Montedison som

öppnat en fabrik i Carrara, kanaliserats genom den anarkistiska rörelsen i staden har gjort situationen allt ohållbarare för myndigheterna. Montedison ägs till största delen av italienska intressen men kontrolleras även delvis av Shell. Företaget är även inblandat i exploateringen av amazonas regnskogar.

I juni 1987 kom den första vräkningsordern. Myndigheterna meddelade att ett stort byggnadsföretag köpt in sig i byggnaden som nu skulle byggas om till förmån för kommersiella intressen; köpcentra etc.

Anarkisterna ignorerade vräkningsorderna och stannade kvar i Germinalteatern. Upprepade polisprovokationer följdes av anarkistiska demonstrationer och ökade sabotage mot Montedison. Våldsspiralen trappades upp.

I april 1989 ställdes allt på sin spets. Polisen murade igen Germinalteaterns portar.

Anarkisterna var rasande. Man utlyste en jättelik demonstration den 1:a maj i Carrara. Syftet var att återta teatern. Anarkister från hela Italien reste till för att försvara "sitt" Carrara.

Myndigheterna svarade med att skicka 8000 poliser till staden. 5000 poliser anlände till själva staden medan 3000 spärrade alla infarter till Carrara.

Bilvägarna var spärrade och alla tåg genomsöktes systematiskt i en jättelik operation för att hejda anarkister att ta sig till staden. T.o.m. en av landets stora borgerliga tidningar betecknade efteråt operationen som "chilensk". Trots detta lyckades cirka 3000 anarkister ta sig till staden. Carraras polischef kallade till sig några av anarkisternas talesmän och berättade att han fått klara direktiv från landets justitieminister. Han gjorde klart för anarkisterna att de nu var i stånd att återta Germinalteatern, men att det skulle komma att kosta många människoliv. Poliserna som vaktade byggnaden hade alla order om att använda sin automatkarbiner om det kom till strid.

Anarkisterna valde därför att inte attackera byggnaden. Stämningen var minst sagt hotfull i staden. Den 2:a maj sprängdes en buss som tillhörde ett privat vaktbolag i luften. Inga människor kom till skada. Men Germinalteatern är fortfarande i myndigheternas händer. Ungefär i detta läge står situationen i Carrara idag. Anarkisterna har inte gett upp sitt forna högkvarter. Motståndet

mot Montedison är kompakt. Myndigheterna gör fortfarande allt för att knäcka anarkisterna i Carrara. Det är i ljuset av detta vi ska se "eldstriden" mellan "Martino" Comenisch, Giancarlo Sergiampietri och polisen uppe i bergen utanför Carrara i november 1991.